

האותות המופתים והלרעה

But what about Tzara'at?

שמות פרק ד (1)

(א) ויען משה ויאמר והן לא יאמינו לי ולא ישמעו בקולי כי יאמרו לא נראה אליך ה' (ב) ויאמר אליו ה' מזה מה-זה בידך ויאמר מטה: (ג) ויאמר השליכוהו ארצה וישלכהו ארצה ויהי לנחש ויגם משה מפניו: (ד) ויאמר ה' אל-משה שלח ידך ואחז בזנבו וישלח ידו ויחזק בו ויהי למטה בכפו: (ה) למען יאמינו כי-נראה אליך ה' אלהי אבתם אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב: (ו) ויאמר ה' לו עוד הבא-נא ידך בחיקך ויבא ידו בחיקו ויוציאה והנה ידו מצרעת כשולג: (ז) ויאמר השב ידך אל-חיקך וישב ידו אל-חיקו ויוציאה מחיקו והנה-שבה כבשרו: (ח) והיה אס-לא יאמינו לך ולא ישמעו לקל האת הראשון והאמינו לקל האת האחרון: (ט) והיה אס-לא יאמינו גם לשני האותות האלה ולא ישמעון לקלך ולקחת ממימי היאר ושפכת היבשה והיו המים אשר תקח מן-היאר והיו לדם ביבשת:

(כא) ויאמר ה' אל-משה בלכתך לשוב מצרימה ראה כלהמפתים אשר-שמתי בידך ועשיתם לפני פרעה ואני אחזק את-לבו ולא ישלח את-העם:

And Moses answered and said: 'But, behold, they will not believe me, nor hearken unto my voice; for they will say: The lord hath not appeared unto thee.' And HaShem said unto him: 'What is that in thy hand?' And he said: 'A rod.' And He said: 'Cast it on the ground.' And he cast it on the ground, and it became a serpent; and Moses fled from before it. And HaShem said unto Moses: 'Put forth thy hand, and take it by the tail--and he put forth his hand, and laid hold of it, and it became a rod in his hand-- that they may believe that HaShem, the God of their fathers, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, hath appeared unto thee.' And HaShem said furthermore unto him: 'Put now thy hand into thy bosom.' And he put his hand into his bosom; and when he took it out, behold, his hand was leprous, as white as snow. And He said: 'Put thy hand back into thy bosom. --And he put his hand back into his bosom; and when he took it out of his bosom, behold, it was turned again as his other flesh.-- And it shall come to pass, if they will not believe thee, neither hearken to the voice of the first sign, that they will believe the voice of the latter sign. And it shall come to pass, if they will not believe even these two signs, neither hearken unto thy voice, that thou shalt take of the water of the river and pour it upon the dry land; and the water which thou takest out of the river shall become blood upon the dry land.'

שמות פרק ז (2)

(א) ויאמר ה' אל-משה ראה נתתיך אלהים לפרעה ואהרן אחיך יהיה נביאך: (ב) אתה תדבר את כל-אשר אצוq ואהרן אחיך ידבר אל-פרעה ושלח את-בני-ישראל מארצו: (ג) ואני אקשה את-לב פרעה והרביתי את-אתתי ואת-מופתי בארץ מצרים: (ד) ולא ישמע אלכם פרעה ונתתי את-ידי במצרים והוצאתי את-עבדתי את-עמי בני-ישראל מארץ מצרים בשפטים גדלים: (ה) וידעו מצרים כי-אני ה' בנשתי את-ידי על-מצרים והוצאתי את-בני-ישראל מתוכם: (ו) ויעש משה ואהרן כאשר צוה ה' אתם בן עשו: (ז) ומשה בן-שמונים שנה ובדברם אל-פרעה:

(ח) ויאמר ה' אל-משה ואל-אהרן לאמר: (ט) כי ידבר אלכם פרעה לאמר תנו לכם מופת ואמרת אל-אהרן קח את-מטך והשלך לפני-פרעה יהי לתנין: (י) ויבא משה ואהרן אל-פרעה ויעשו בן כאשר צוה ה' וישלך אהרן את-מטהו לפני פרעה ולפני עבדיו ויהי לתנין: (יא) ויקרא גם-פרעה לחכמים ולכושפים ויעשו גסהם חרטמי מצרים בלהטיהם בן: (יב) וישליכו איש מטהו ויהיו לתנינים ויבלע מטה-אהרן את-מטתם: (יג) ויחזק לב פרעה ולא שמע אלהים כאשר דבר ה':

(יד) ויאמר ה' אל-משה כבד לב פרעה מאן לשלח העם: (טו) לך אל-פרעה בפקד הנה יצא המימה ונצבת לקראתו על-שפת היאר והמטה אשר-נהפך לנחש תקח בידך: (טז) ואמרת אליו ה' אלהי העברים שלחני אליך לאמר שלח את-עמי ויעבדני במדבר והנה לא-שמעת עד-כה: (יז) כה אמר ה' בזאת תדע כי אני ה' הנה אנכי מפקה במטה אשר-בידי על-המים אשר ביאר ונהפכו לדם: (יח) והדגה אשר-ביאר תמות ובאש היאר ונלאו מצרים לשתות מים מן-היאר:

3 במדבר פרק יב

(א) ותדבר מרים ואהרן במשה על-אדות האשה הכשית אשר לקח כישית לקח: (ב) ויאמרו **הרק אנה-במשה דבר ה' הלא גספנו דבר** וישמע ה': (ג) והאיש משה עניו מאד מכל האדם אשר על-פני האדמה: (ד) ויאמר ה' פתאם אל-משה ואל-אהרן ואל-מרים צאו שלשתכם אל-אהל מועד ויצאו שלשתם: (ה) וירד ה' בעמוד ענן ועמד פתח האהל ויקרא אהרן ומרים ויצאו שניהם: (ו) ויאמר שמעו-נא דברי אסי-יהיה נביאכם ה' במראה אליו אתודע בחלום אדבר-בו: (ז) לא-כן עבדי משה בכל-ביתי נאמן הוא: (ח) פה אל-פה אדבר-בו ומראה ולא בחידות ותמת ה' יביט ומדוע לא יראתם לדבר בעבדי במשה: (ט) ויחר-אף ה' פס וילך: (י) והענן סר מעל האהל **והנה מרים מצרעת כשגל** ויפן אהרן אל-מרים והנה מצרעת: (יא) ויאמר אהרן אל-משה בי אדני אל-נא תשת עלינו חטאת אשר נואלנו ואשר חטאנו: (יב) אל-נא תהי כמת אשר ביצאתו מרחם אמו ויאכל חצי בשרו: (יג) ויצעק משה אל-ה' לאמר אל נא רפא נא לה:

4 מלכים ב פרק ה

(א) ונעמן שר-צבא מלך-ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי-בו נתנה תשועה לארם והאיש היה גבור חיל מצרע: (ט) ויבא נעמן בסוסיו וברכבו ויעמד פתח-הבית לאלישע: (י) וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלוך ורחצת שבע-פעמים בירדן וישב בשרך לך וטהר: (יא) **ויקצר נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אליו יצא יצאו ועמד וקרא בשם-ה' אלהיו והניף ידו אל-המקום ואסף המצרע: (יב) הלא טוב אמנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא-ארתיך בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה: (יג) ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבלי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר: (יד) וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן ויטהר: (טו) ויאמר גיחוי נער אלישע איש-האלהים הנהו חשך אדני את-נעמן הארמי הזה מקחת מנדו את אשר-הביא חיה' כי-אס-רצתי אתיו ולקחתי מאתו מאומה: (טז) וירדף גיחוי אתו ויראה נעמן ויראה נעמן רץ את-ה' ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום: (יז) והוא-בא ויעמד אל-אדניו ויאמר אליו אלישע מאן מאין גיחוי ויאמר לא-הלך עבדך אנה ואנה: (יח) ויאמר אליו לא-לבי הלך כאשר הפך-איש מעל מרכבתו לקראתך העלת לקחת את-הכסף ולקחת בגדים ויתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות: (יט) וצרעת נעמן תדבק-בך ויורעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשגל:**

5 מלכים ב פרק טו

(א) בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך ישראל מלך עזריה בן-אמצייה מלך יהודה: (ב) בן-שש עשרה שנה היה במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: (ג) ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר-עשה אמצייה אביו: (ד) רק הבמות לא-סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות: (ה) **וינגע ה' את-המלך ויהי מצרע עד-יום מותו** וישב בבית החפשיית ויתם בן-המלך על-הבית שפט את-עם הארץ:

6 דברי הימים ב פרק כו

(א) ויקחו בל-עם יהודה את-עזיהו והוא בן-שש עשרה שנה וימליכו אותו תחת אביו אמצייה: (ב) הוא בנה את-אילות וישבה ליהודה אחרי שכב-המלך עסאבתיו:
 (ג) בן-שש עשרה שנה עזיהו במלכו וחמשים ושתים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליהו מירושלם: (ד) ויעש הישר בעיני ה' ככל אשר-עשה אמצייה אביו: (ה) ויהי לדרש אלהים בימי זכריהו המבין בראת האלהים ובימי דרשו את-ה' הצליחו האלהים: (ו) ויצא וילחם בפלשתים ויפריץ את-חומת גת ואת חומת יבנה ואת חומת אשדוד ויבנה ערים באשדוד ובפלשתים: (ז) ויעזרהו האלהים על-פלשתים ועל-הערבים הישבים בגור-בעל והמעונים: (ח) ויתנו העמונים מנחה לעזיהו וילך שמו עד-לבוא מצרים כי החזיק עד-למעלה: (ט) ויבן עזיהו מגדלים בירושלם על-שער הפנה ועל-שער הגיא ועל-המקצוע ויחזקם: (י) ויבן מגדלים במדבר ויחצב ברות רבים כי מקנה-רב היה לו ובשפלה ובמישור אפרים וכרמים בהרים ובכרמל כן-אהב אדמה היה:
 (יא) והיה לעזיהו חיל עשה מלחמה ויצא צבא לגדוד במספר פקדתם ביד יעאל הסופר ומעשיהו השוטר על יד-חנניהו משרי המלך: (יב) כל מספר ראשי האבות לגבורי חיל אפרים ושש מאות: (יג) ועל-ידם חיל צבא שלש מאות אלה ושבעת אפרים וחמש מאות עושי מלחמה בכח חיל לעזר למלך על-האויב: (יד) ויבן להם עזיהו לכל-הצבא מגנים ורמוחים וכובעים ושריונות וקשתות ולאבני קלעים: (טו) ויעשו בירושלם חשבנות מחשבת חושב להיות על-המגדלים ועל-הפנות לירוא פחצים ובאבנים גדלות ויצא שמו עד-למרחוק כי-הפליא להעזר עד כי-חזק: (טז) **וכחזקתו גבה לבו עד-להשחית ומעל בה' אלהיו ויבא אל-היכל ה' להקטיר על-מזבח הקטרת:**
 (יז) ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים לה שמונים בני-חיל: (יח) ויעמדו על-עזיהו המלך ויאמרו לו לא-לך עזיהו להקטיר לה' כי לפהנים בני-אהרן המקדשים להקטיר צא מדהמקדש כי מעלת ולא-לך לכבוד מה' אלהים: (יט) **ויעזר עזיהו ובגדו מקטרת להקטיר** ובזעפו עס-הכהנים **והצרעת זרחה במצחו** לפני הכהנים בבית ה' מעל למזבח הקטרת: (כ) ויפן אליו עזריהו כהן הראש וכל-הכהנים והנה הוא מצרע במצחו ובהלואו משם וגם הוא נדחף ליצאת כי נגעו ה': (כא) והיה עזיהו המלך מצרעו עד-יום מותו וישב בית החפשיית מצרע כי נגזר מבית ה' ויתם בנו על-בית המלך שפט את-עם הארץ: (כב) ויתר דברי עזיהו הראשנים והאחרנים כתב ישעיהו בן-אמוץ הנביא: (כג) וישפכ עזיהו עס-אבתיו ויקברו אותו עס-אבתיו בשדה הקבורה אשר למלכים כי אמרו מצרע הוא ומלך יותם בנו תחתיו: